

Vers els prats

Les preposicions compostes *per a*, *fins a* i *cap a* (amb la preposició simple *a* com a segon component), alternen amb les preposicions simples *per*, *fins* i *cap*. Pel que fa a *fins a* i *cap a*, segurament seria més exacte de dir que es redueixen a *fins* i a *cap*, respectivament, en certs casos. És cert que no hem reeixit a posar-nos d'acord a fixar quins són, tots aquests casos, i que encara n'hi ha molts més de dubtosos pel que fa a *per* i *per a*. Però tots convenim, sembla, que cal no ometre la preposició simple *a* en construccions com *Abò és per a la teva germana*, *Em quedaré aquí fins a la mort* i *Anava cap a casa*, i que, en canvi, a cal prescindir-ne en *Ho fan per interès*, *Hi seran fins demà* i *Hem d'anar cap amunt*.

Aquests tres casos a part, i deixant de banda les locucions prepositives de les quals la preposició simple *a* és el darrer component (*de dret a*, *amb vista a*, *quant a*, etc.), i és que hi ha d'altres construccions en què aquesta preposició entra en contacte amb una altra preposició anterior? De casos especials, imprevistos, és clar que sempre se'n poden presentar, i seria temerari

de negar aquesta possibilitat. Però la nostra llengua més aviat sembla sentir repugnància per la coincidència de preposicions (i diu, per exemple, *cent homes de peu i el segon de bord*, on el castellà diu "cien hombres de a pie" i "el segundo de a bordo"), i sol evitar les que sovint originen les frases el·líptiques. Diríem, així, *Girar a la dreta en lloc de l'esquerra*, o bé, sense el·lipsi, *Girar a la dreta en lloc de girar a l'esquerra*.

Amb menys risc es pot afirmar segurament que la preposició *a* no pot reforçar d'altres preposicions que indiquen situació o direcció, com *sobre*, *sota*, *vora* (col·locades anteriorment), *envers* i *vers*. L'advertiment val, d'una manera molt especial, per al cas d'aquestes dues preposicions, *envers* i *vers*, de les quals hem tingut generalment coneixement a través de la llengua escrita. Per què molts publicistes prefereixen *vers* a *cap a*? La cosa més probable és que no sabessin pas raonar aquesta preferència. Simplement: quan es posen a escriure perden espontaneïtat. En tot cas, a diferència de *cap a*, la preposició *vers* no ha de dur el reforç de la preposició simple, i cal dir, si és que decididament optem per *vers*, *Anava vers la muntanya*, i no "Anava vers a la muntanya", com fa qui la utilitza sense estar-hi prou familiaritzat.